

3. Het Gerecht heeft artikel 10, lid 3, en artikel 13, lid 1, derde zin, van verordening nr. 659/1999 onjuist uitgelegd, doordat het eraan is voorbijgegaan dat het bevel tot informatieverstrekking ook rechtstreekse gevolgen voor de rechtspositie van de lidstaat en de betrokken onderneming heeft omdat artikel 13, lid 1, derde zin, van verordening nr. 659/1999 de Commissie, voor het geval dat het bevel tot het verstrekken van informatie niet wordt nageleefd, in staat stelt om de beschikking betreffende eventuele staatssteun op grond van de beschikbare informatie te geven. De daaruit voortvloeiende vermindering van de bewijslast van de Commissie leidt tot een aanzienlijke verslechtering van de positie van de betrokken onderneming in de procedure, die zich, om haar rechten te vrijwaren, feitelijk ertoe genoodzaakt ziet, de verlangde informatie mee te delen.
4. Voorts heeft het Gerecht blijk gegeven van een verkeerde rechtsopvatting door te oordelen dat het bevel tot informatieverstrekking geen rechtsgevolgen heeft op grond dat het slechts een tussenmaatregel is ter voorbereiding van het definitieve besluit. Daarbij is het Gerecht eraan voorbijgegaan dat dit de mogelijkheid niet uitsluit om tegen die zogenaamde tussenmaatregel beroep in te stellen wanneer die — zoals een besluit op grond van artikel 10, lid 3, van verordening nr. 659/1999 — zelf nadelige rechtsgevolgen sorteert.
5. Ten slotte is het Gerecht eraan voorbijgegaan dat inbreuken op het recht die de Commissie bij het geven van het bevel tot informatieverstrekking heeft gemaakt, in het kader van een beroep tegen de beschikking tot beëindiging van de procedure niet voldoende in aanmerking kunnen worden genomen, met name omdat de onvolledigheid van de feitelijke gronden dan niet mag worden aangevoerd. Tegelijk evenwel kan de tijdelijke naleving van een onrechtmatig bevel tot informatieverstrekking betekenen dat de betrokken onderneming, zoals in onderhavig geval, aanzienlijke tijds- en financiële inspanningen moet leveren.
- a) artikel 1, lid 2, juncto artikel 8, leden 2 en 4, van richtlijn 91/439/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende het rijbewijs ⁽¹⁾, en
- b) artikel 2, lid 1, juncto artikel 11, lid 4, van richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende het rijbewijs (rectificatie) ⁽²⁾
- aldus worden uitgelegd,
1. dat een lidstaat (ontvangende staat) op grond ervan niet mag weigeren de door een andere lidstaat (staat van afgifte) verleende rijbevoegdheid op zijn grondgebied te erkennen, wanneer vooraleer de rijbevoegdheid in de staat van afgifte is verkregen een rijbevoegdheid in de ontvangende staat is geweigerd omdat de aanvrager niet aan de lichamelijke en geestelijke vereisten voldeed om veilig een voertuig te besturen;
 2. zo ja, dat een lidstaat (ontvangende staat) op grond ervan niet mag weigeren de door een andere lidstaat (staat van afgifte) verleende rijbevoegdheid op zijn grondgebied te erkennen, wanneer vooraleer de rijbevoegdheid in de staat van afgifte is verkregen een rijbevoegdheid in de ontvangende staat is geweigerd omdat de aanvrager niet aan de lichamelijke en geestelijke vereisten voldeed om veilig een voertuig te besturen, **en** uit vermeldingen op het rijbewijs, uit andere van de staat van afgifte afkomstige onbetwistbare informatie of andere ondubbelzinnige vaststellingen, in het bijzonder eventuele mededelingen van de houder van het rijbewijs zelf of andere zekere vaststellingen van de ontvangende staat, blijkt dat het in artikel 7, lid 1, sub b, van richtlijn 91/439/EG of artikel 7, lid 1, sub e, van richtlijn 2006/126/EG vervatte woonplaatsvereiste is geschonden

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Gießen (Duitsland) op 28 september 2010 — Strafzaak tegen Baris Akyüz

(Zaak C-467/10)

(2010/C 328/33)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Gießen

Partij in de strafzaak

Baris Akyüz

Prejudiciële vragen

Moeten

— voor zover andere vaststaande vaststellingen, in het bijzonder eventuele mededelingen van de houder van het rijbewijs zelf of andere zekere vaststellingen van de ontvangende staat niet volstaan: is informatie ook dan in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie afkomstig van de staat van afgifte wanneer zij niet rechtstreeks, maar slechts indirect in de vorm van een op dergelijke informatie gebaseerde kennisgeving door derden, in het bijzonder de ambassade van de ontvangende staat in de staat van afgifte, is meegedeeld —;

3. dat een lidstaat (ontvangende staat) op grond ervan niet mag weigeren de door een andere lidstaat (staat van afgifte) verleende rijbevoegdheid op zijn grondgebied te erkennen, wanneer weliswaar is voldaan aan de formele voorwaarden om in de staat van afgifte een rijbewijs te verkrijgen, maar vaststaat dat het verblijf uitsluitend erop is gericht een rijbewijs te verwerven, en niet gericht is op andere door het recht van de Unie, in het bijzonder door de fundamentele

vrijheden van het VWEU en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie alsmede door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden beschermde doeleinden ('rijbewijzentoerisme')?

⁽¹⁾ PB L 237, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 403, blz. 18.

Beroep ingesteld op 28 september 2010 — Europese Commissie/Portugese Republiek

(Zaak C-470/10)

(2010/C 328/34)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. França en I.V. Rogalski, gemachtigden)

Verwerende partij: Portugese Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Portugese Republiek, door een voorwaarde van inschrijving en accreditatie door de Portugese autoriteiten te handhaven voor elke tijdelijke dienst die wordt verricht door uit de Gemeenschap afkomstige octrooigemachtigden die reeds op wettige wijze in een andere lidstaat zijn gevestigd en door controle uit te oefenen op de beroepskwalificaties van uit de Gemeenschap afkomstige octrooigemachtigden die zich naar Portugal verplaatsen, zelfs in geval van een tijdelijke dienstverrichting, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 56 VWEU en krachtens de artikelen 5 en 7 van richtlijn 2005/36/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties;

— de Portugese Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie stelt dat de betrokken Portugese wettelijke regeling merken- en octrooigemachtigden die op wettige wijze in een andere lidstaat zijn gevestigd, verhindert hun vertegenwoordigingsactiviteiten bij het Nationaal Instituut voor Industriële eigendom (INPI), in Portugal, uit te oefenen wanneer zij zich naar Portugal verplaatsen om daar een dienst te verrichten voor in een andere lidstaat gevestigde klanten, doch zich niet vooraf hebben onderworpen aan een examen dat moet worden afgelegd om door dit instituut te worden erkend en geaccrediteerd.

⁽¹⁾ PB L 255, blz. 22.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Unabhängige Verwaltungssenat Salzburg (Oostenrijk) op 28 september 2010 — Martin Wohl en Ildiko Veres/Magistrat der Stadt Salzburg, andere partij in de procedure: Finanzamt Salzburg-Stadt

(Zaak C-471/10)

(2010/C 328/35)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Martin Wohl en Ildiko Veres

Verwerende partij: Magistrat der Stadt Salzburg,

Andere partij in de procedure: Finanzamt Salzburg-Stadt

Prejudiciële vraag

Moet bijlage X van de lijst overeenkomstig artikel 24 van de Akte van Toetreding van de Republiek Hongarije tot de Europese Unie (1. Vrij verkeer van personen) ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat de detachering van personeel van Hongarije naar Oostenrijk niet geldt als terbeschikkingstelling van werknemers en dat nationale beperkingen voor de tewerkstelling van Hongaarse/Slowaakse werknemers in Oostenrijk op gelijke wijze ook gelden voor door Hongaarse ondernemingen gedetacheerde (en daar regelmatig tewerkgestelde) Hongaarse/Slowaakse werknemers in Oostenrijk?

⁽¹⁾ PB 2003, L 236, blz. 846.

Beroep ingesteld op 29 september 2010 — Europese Commissie/Republiek Hongarije

(Zaak C-473/10)

(2010/C 328/36)

Procestaal: Hongaars

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: H. Støvlbæk en Simon B. D., gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Hongarije